

ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΑ ΩΡΑΙΑ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ...

Προτείνοντας τη δική μας ευοίωνη προοπτική

Αποχαιρετάμε το δημοτικό...Έξι ολόκληρα χρόνια, το κάθε ένα με τις δικές του υπεροχές αναμνήσεις, που δε θα ξεχάσω ποτέ. Πάντα θα είναι αποτυπωμένες στο ημερολόγιο του μυαλού, κι αν όχι, θα έχουν γραφτεί στο ημερολόγιο της καρδιάς, όπου καμία γόμα και κανένα διορθωτικό δε θα μπορεί να τις σβήσει. Επειδή μεγαλώνουμε και πάμε στο γυμνάσιο, δε σημαίνει ότι θα βάλουμε τα κορίτσια τακούνια και τα αγόρια γραβάτες. Σημαίνει ότι θα ανοίξουμε τα φτερά μας για νέους ορίζοντες, ότι θα πρέπει να βάλουμε ένα στόχο. Όμως αυτό δε μας στερεί τη χαρά και το παιχνίδι. Όχι, δε θα βάλει ένα τέλος στις φιλίες, αλλά θα μας ετοιμάσει για τα πιο δύσκολα, για το σκληρό κόσμο που μας περιμένει εκεί έξω. Πριν την αποχώρηση από το δημοτικό για το γυμνάσιο, κάποιοι θα κλάψουν, κάποιοι θα βουρκώσουν, άλλοι θα είναι σε πλήρη αμηχανία. Σε λίγο καιρό, όταν θα είμαστε στο γυμνάσιο, κάποιοι θα προσπερνούν το δημοτικό υποκρινόμενοι ότι δεν το ξέρουν καν, δεν το θυμούνται πια. Αυτοί, πιστέψτε με, θα είναι πολλοί λίγοι και θα αποκαλούνται «χαμένοι» γιατί δε θα έχουν μάθει ακόμα τι τους πρόσφερε το δημοτικό σχολείο και οι «άνθρωποί του». Ενώ αντίθετα κάποιοι άλλοι, όχι μόνο θα μπαίνουν μέσα στο δημοτικό, αλλά και θα ρωτούν πού είναι οι δάσκαλοί τους με σηκωμένο το κεφάλι και τα μάτια τους όλο λάμψη, γιατί αυτοί θα ξέρουν ποσό σημαντικό είναι να αγαπάς. Αυτοί θα είναι και οι «κερδισμένοι» που θα έχουν καταλάβει την αξία του δημοτικού και θα έχουν μάθει πολλά από αυτό.

Τέλος, θέλω να ευχαριστήσω όλους τους δάσκαλους μου μέχρι τώρα. Την κυρία Μάρθα, την κυρία Καίτη, μα πιο πολύ τον κύριο Θανάση που εκείνος με δίδαξε και μου έμαθε τι θα πει δημοτικό .

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΣΤ₂

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΓΕΩΡΓΙΑ ΑΣΗΚΙΔΗ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ ΟΙ: ΓΕΩΡΓΙΑ ΑΣΗΚΙΔΗ

ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ ΠΛΙΑΤΣΙΚΑ

ΜΑΡΙΑ ΓΚΙΤΣΑ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΟΞΑΣ

ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ ΜΥΓΚΙΡΟΥ